

РЕШЕНИЕ

№ 11496

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12589** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от С. А. Д., срещу отказ на председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег.№ 11-00-7263/17.11.2025г.

В жалбата се твърди, че оспорвания отказ е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби. Иска се отмяна на процесния административен акт и връщане на преписката за ново произнасяне. Претендират се разноси, за доказването на които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – председателят на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление вх.№ ЗДОИ-182/03.11.2025г., оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, обективирана в четиринадесет точки, касаещи републикански път I-3, Бяла – Б., км. 130+000, попадащ на територията на ОПУ-П..

С оспореното в настоящото производство писмо административния орган е отказал

предоставянето на търсената информация. За да постанови своя акт, ответникът се е позовал на разпоредбата на чл.198 от НПК, забраняваща разгласяването на материали по разследването бе з разрешение на прокурора, тъй като към датата на постановяване на писмото се води разследване , за което е образувано ДП № 19/2025г. на Национална следствена служба, пр.пр.№ 12175/2025г. по описа на СГП.

При така установената фактическа обстановка и като взе предвид становищата на страните, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения срок преклузивен срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият състав приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган – председателя на УС на АПИ като съмнения по този въпрос няма. Доводите на оспорващия, че в акта присъства името и на друго лице /И. М.-А./, с което не става ясно издателя на писмото не се споделят от съда. напълно ясно е, че това е лицето извело акта от деловодната система.

Спазена е предвидената от закона форма на административния акт, доколкото същият има издател и ясно изложени мотиви, от които може да се разбере волята на издателя, съответно да бъде предмет на съдебен контрол..

В хода на административното производство обаче са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които са дали пряко отражение на приложението на материалния закон. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Това е така по следните съображения:

Според Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1 от 1996 г. на Конституционния съд, правото на всеки гражданин по чл. 41, ал. 1 от Конституцията да търси и получава информация "е гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят". Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органи на местното самоуправление в Република България, като заявител на достъп до обществена информация може да бъде всеки гражданин на Република България, чужденец или лице без гражданство - чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от закона, а съобразно чл. 4, ал. 3 ЗДОИ от правото по ал. 1 се ползват и всички юридически лица. Според чл. 7 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана такава, представляваща държавна или друга защитена тайна, в случаите, предвидени със закон. Обществената информация, съобразно чл. 9 ЗДОИ, бива официална, т.е., такава, която се съдържа в актовете на държавните органи и органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до официалната обществена информация е регламентиран в чл. 12 ЗДОИ, като в неговите ал. 1 и 2 са уредени два особени случая, при които, макар исканата информация да съставлява по естеството си официална обществена такава, то предоставянето на достъп до нея се осъществява чрез обнародването ѝ, а не по реда на ЗДОИ (арг. чл. 12, ал. 3

ЗДОИ).

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, или исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 - 4. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение / чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

В конкретния случай с обжалваното решение е постановен отказ на основание чл. 28, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 2 ЗДОИ и чл. 198, ал. 1 НПК. Както се посочи по-горе, в хипотезата по чл. 37, ал. 1, т.1, предл. 2 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, каквато безспорно представлява търсената от заявителя в настоящия случай, е налице, когато исканата информация е защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Съгласно чл. 198, ал. 1 НПК, в редакцията, действаща към датата на постановяване на оспорения акт, материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Смесовото и граматическо тълкуване на тази разпоредба предполага отправянето на предварително запитване до органите на Прокуратурата на РБ следва ли на заявителя да бъде предоставен достъп до исканите документи и едва при отрицателно становище административния орган да се позовава на тази разпоредба. Т. становище не е искано в хода на административното производство, с което са нарушени разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, вменияващи в задължение на административния орган преди постановяване на акта да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и служебно да събере всички необходими доказателства. Друг е въпросът, че органът не е направил минимален анализ на поставените въпроси и доколко те могат да представляват следствена тайна като съдът визира например искането по т.5 /има ли издадено разрешение са строеж/.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, а оспореното писмо отменено като незаконосъобразно. На основание чл.41, ал.1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението, като следва да бъде спазен срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 260,76 евро, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл.146, т.4 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ отказ на председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег.№ 11-00-7263/17.11.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на Агенция „Пътна инфраструктура“ за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите към решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-дневен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на С. А. Д. сумата от 260,76 евро разноски по делото.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИ

Я: